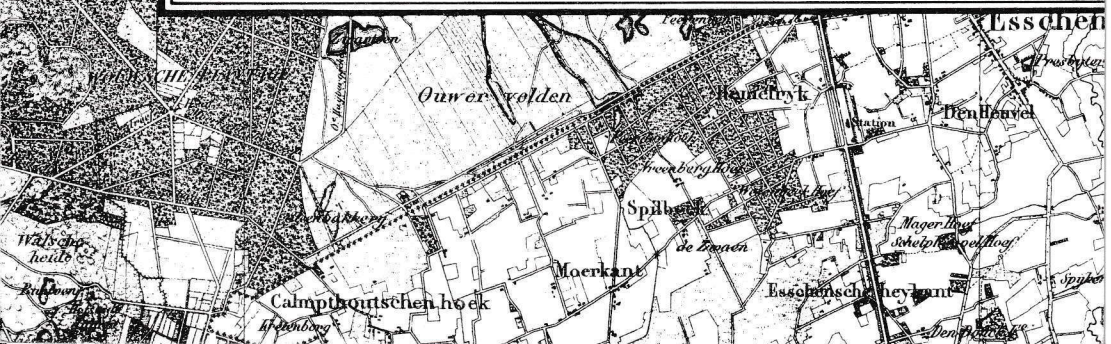

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

3/4-'98

De Wouwse Lambertusschool

18. Aardige grepen uit het verleden

Als de Lambertusschool tijdens gesprekken met oud-leerlingen aan de orde komt, worden er steevast de nodige verhalen opgedist. verhalen die soms wat overdreven zijn, maar waarin altijd valt te beluisteren dat de leerlingen het toch wel naar hun zin gehad hebben op de school.

Zo vertelde Christ van Oers tijdens de reünie in 1993 over de heer Saalman die jaarlijks de leerlingen kwam wegen voor een bedrag van een stuiver per kind. Als hij in de klas binnenkwam begon dat met de groet: „Dag meneer hoofd". En na elk kind dat op de weegschaal gestaan had, noemde hij het gewicht van het kind met de toevoeging „meneer hoofd". De verhalen over pastoor Wolters die godsdienst les kwam geven, het overhoren van de catechismus en het voetballen op de wei van Marie van Dongen zijn legio.

Een andere anekdote gaat over Frans Baeten, een van de zoons van de eerste bovenmeester. Die moest een keer invallen en hij gaf les over vinken. Tijdens de les liet hij de kinderen verschillende vinkensoorten opnoemen. Uit de klas kwamen onder meer de parelvink, de zebravink en..... de blinde vink!

Schapen

Bekend is dat bovenmeester Toon van Oers op het voetbalveld schapen hield om zodoende een maaimachine en het loon van het maaien uit te sparen. Nadeel was dat er overal schapenkeutels lagen en dat de schapen het niet altijd zagen zitten om binnen de omheining te blijven. Als de leerlingen van de zevende en de achtste klas het binnenzitten weer eens beu waren, dan lieten ze de dieren ook wel eens los. „Meester, meester de schaopen zijn los en ze zitten bekaant in Eirul", kwam dan één van de leerlingen de klas binnenstormen. Dat gebeurde dan in de hoop dat de bovenmeester zou zeggen: „Ga ze dan maar gauw halen mannen". En als

hij die opmerking maakte, waren de leerlingen de hele middag in geen velden of wegen meer te zien!

De zolder boven de school was ook een aardig verblijfsoord. Soms werden leerlingen naar boven gestuurd om daar iets te halen. En in de Sint Nicolaastijd verbleef Zwarte Piet er ook aan het regelmatig gestommel te horen. Voor René Mariën en Marijn Tak werd het verblijf op de zolder een keer bijna fataal. Boven de plafonds van stucwerk lagen maar hier en daar planken. Toen ze een keer mistrapten kwamen ze met hun benen door het plafond, maar gelukkig konden ze zich nog vastgrijpen, zodat erger voorkomen kon worden.

Kachels

De grote kachels in de lokalen moesten altijd handmatig gestookt worden. Zelf herinner ik me nog dat Jan Stroop uit de Pastoor Pottersstraat en ikzelf werden aangewezen om in de klas van meester Koolen de kachel bij te houden. 's Ochtends voor schooltijd moesten we in een ijskoude school met kranten en aanmaakhoutjes de kachels aanmaken. Kolen scheppen in het kolenhok en in de loop van de dag verschillende keren kolen op de kachel gaan gooien. Als Jan of ik in de loop van de dag naar de klas van meester Koolen werden geroepen, was het goed fout, dan was de kachel uitgegaan! En meester Koolen kon flink kwaad worden. Soms zo kwaad dat hij de stok waarmee hij liep door de klas smeed.

Een ander karweitje waar we ons mee bezig moesten houden, was het boenen van de vloeren. Daarvoor waren boenblokken aangeschaft. De planken vloeren werden met was ingewreven en die moest na een aantal dagen uitgeoend worden. De banken stonden dan op de gang en door de boenblokken heen en weer te bewegen, kwam er glans op de planken. Dat viel overigens niet altijd mee, want in de loop van de jaren waren de planken uitgesleten en hier en daar staken er spijkerkoppen omhoog.

Toen meester De Wit uit Bergen op Zoom leerkracht op de school werd, kreeg hij al snel de bijnaam 'De Geit'. Ik herinner me uit mijn eigen school-

tijd nog dat hij niet zo best orde kon houden. Een verhaal, dat ik niet zelf heb meegemaakt, wil dat Arnold Mouwen een keer na moest blijven bij meester De Wit. Hij liet weg en toen de meester door het open raam riep dat hij terug moest komen, riep Arnold Mouwen: „Ik moet weg, want ik moet de geit nog melken!”

Bij meester Van Oers werden ook natuurkundepraktijklessen gegeven. Jaarlijks werd een 16 mm-film aangevraagd waarin de verwerking van suikerbiet tot suiker te zien was. Na afloop van die film ging meester Van Oers onder het toeziend oog van de klas aan het werk om een suikerbiet klein te snijden en te koken. Uiteindelijk zag hij kans om een soort stroop te maken.

En dan was er nog de 'bullenboer Knobel uit Roosendaal'. Die deelde bij de poort van de school vlaggetjes uit aan kinderen die wat lompen of stukken metaal meebrachten. Frans Hoebens, de zoon van de burgemeester wilde ook wel zo'n vlaggetje hebben en hij bracht de koperen kolenkit uit de woonkamer mee. Het verhaal zegt niet of De Knobel de kolenkit terugbracht of dat hij hem later verkocht!

Schooltuin

Ook het onderhoud van de schooltuin werd aan de leerlingen opgedragen. Eén keer per week werd er gymnastiek gegeven in de vorm van voetballen op het terrein achter de school. Leerlingen die daar niet van hielden mochten dan allerlei andere karweitjes op gaan knappen. Eén van die karweitjes was het wieden en onderhouden van de strook grond aan de voorzijde van de school net achter het omheiningsmuurtje. Zelf heb ik dat een jaar gedaan samen met Toon van Trijp. We kregen daar zelfs regelmatig 'salaris' voor uit betaald. Naar ik meen ging het om bedragen van vijf cent, een dubbeltje en zelfs een kwartje. Dat werd bijgehouden in een klein schriftje. In hetzelfde schriftje werd het stookgedrag verantwoord. Volgens mij kon je ook boete krijgen en dan ging er weer geld af.

In de zesde klas bij meester Van Oers werd ook genoteerd hoeveel keer je naar de kerk ging. Ik weet niet of er tussen de onderwijzers onderling een strijd was wiens kinderen het meest naar de kerk gingen, maar wel weet ik dat elke leerling die naar de kerk ging een minuut voorlezen opleverde. Elke morgen werd in een hoekje onder aan het bord aangegeven hoeveel minuten er bij kwamen. Regelmatig werden de laatste vijf of tien minuten aan het eind van de dag volgemaakt met een stukje uit de boeken van 'Arendsoog en Witte Veder'.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankcentrale "Wouw" B.V.

